ΜΟΥΜΙΝ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
στην Κοιλάδα των Μούμιν

ALEX HARIDI • CECILIA DAVIDSSON • FILIPPA WIDLUND

Διασκευή από το κλασικό έργο της Tove Jansson

ΕΚΔΟΣΕΙΣ **ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ**

Το βιβλίο αυτό ανήκει σε...

.....

Αγαπητέ αναγνώστη,

το βιβλίο που κρατάς στα χέρια σου θα σε παρασύρει σε μια συναρπαστική περιπέτεια παρέα με το Μούμιν, την οικογένεια και τους φίλους τους από την Κοιλάδα των Μούμιν. Η ιστορία είναι βασισμένη στα βιβλία που έγραψε η θεία μου Τούβε Γιάνσον πριν από σχεδόν 75 χρόνια. Και είναι πολύ πιθανό αυτά τα βιβλία να τα έχουν διαβάσει και οι γονείς σου ή ακόμα και οι δικοί τους γονείς!

Ως παιδί λάτρευα να ακούω τις ιστορίες που διάβαζαν δυνατά οι μεγάλοι. Τι όμορφη αίσθηση να κουρνιάζεις στην αγκαλιά ενός αγαπημένου σου, ν' ακούς την ιστορία που σου διαβάζει, να χαζεύεις τις ζωγραφιές του βιβλίου και να σκαρώνεις δικές σου εικόνες με τη φαντασία σου! Η ώρα του παραμυθιού ήταν η αγαπημένη μου στιγμή της ημέρας. Χάρη στα παραμύθια, έγινα η φοβερή βιβλιοφάγος που είμαι ακόμα και σήμερα. Ελπίζω τα βιβλία αυτά να σε κάνουν να νιώσεις κι εσύ το ίδιο! Φύγαμε λοιπόν για μια περιπέτεια στον μαγικό κόσμο της Κοιλάδας των Μούμιν, έναν κόσμο όπου όλα μπορούν να συμβούν!

Σορία Γιάνσον,
ανιψιά της Τούβε Γιάνσον

Η Τούβε Γιάνσον με μερικούς από τους κατοίκους της Κοιλάδας των Μούμιν.

ALEX HARIDI, CECILIA DAVIDSSON, FILIPPA WIDLUND

Διασκευή από το κλασικό έργο της Tove Jansson

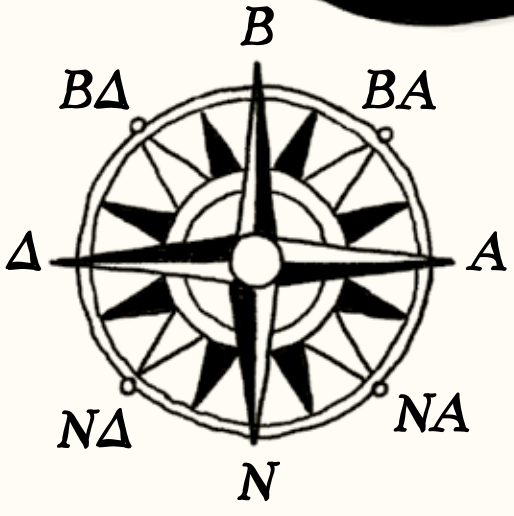
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
στην Κοιλάδα των Μούμιν

ΕΚΔΟΣΕΙΣ **ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ**

Το νησί των Καπιφλάπιν

Η ΚΟΙΛΑΔΑ ΤΩΝ ΜΟΥΜΙΝ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ

Μερικοί από τους κατοίκους της Κοιλάδας των Μούμιν

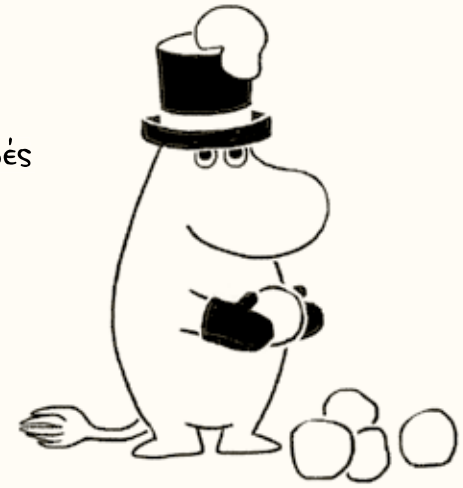
Το Μούμιν είναι ένα παράξενο και φιλικό ξωτικό. Λατρεύει την περιπέτεια, ειδικά όταν αυτή συνοδεύεται από συναρπαστικές στιγμές με τους φίλους του. Κάθε φορά που η περιπέτεια αρχίζει να γίνεται τρομακτική, το Μούμιν επιστρέφει στην αγκαλιά της Μαμάς Μούμιν.

Η Μαμά Μούμιν είναι απαλή και γλυκιά ακριβώς όταν πρέπει και έχει πάντοτε μαζί της μια τσάντα με ζεστές μάλλινες κάλτσες, σκόνη για τη ναυτία και πολλά ζαχαρωτά. Δεν χάνει ποτέ την ψυχραιμία της και κάνει τα πάντα για να προσφέρει σε κάθε πλάσμα της Κοιλάδας ένα μαλακό κρεβάτι για να πλαγιάσει όποτε το έχει ανάγκη.

Ο Μπαμπάς Μούμιν είναι πολυταξιδεμένος και πολύξερος τύπος. Τουλάχιστον έτσι πιστεύει. Πολλές φορές ονειρεύεται τρελές περιπέτειες, σαν κι αυτές που έζησε στα νιάτα του. Τότε, κλείνεται στο δωμάτιό του και γράφει τα απομνημονεύματά του, ένα μεγάλο βιβλίο για τα σπουδαία κατορθώματά του.

Η Σνορκεζίνα λατρεύει καθετί όμορφο, όπως η ίδια. Είναι πανέξυπνη και εφευρετική, όμως συχνά ονειρεύεται μια ζωή κινηματογραφική: με περισσότερες εκπλήξεις, πιο αστραφτερή και πιο συναρπαστική από τη ζωή στην ήρεμη ρουτίνα της Κοιλάδας.

Στην Κοιλάδα των Μούμιν είχε έρθει ο χειμώνας. Κάτω απ' τον πάγο, η θάλασσα ήταν γαλήνια και σιωπηλή. Κάτω απ' το χώμα, όλα τα μικρά πλάσματα κοιμούνταν αμέριμνα. Έτσι και όλοι στην οικογένεια των Μούμιν· είχαν κουρνιάσει στο ζεστό τους κρεβάτι, παραδομένοι στον μακρύ, χειμωνιάτικο ύπνο τους.
Είχαν πέσει για ύπνο από τον Οκτώβρη και σχεδίαζαν να κοιμηθούν βαθιά, ως την άνοιξη, όπως συνήθιζαν να κάνουν κάθε χρόνο.

Όμως, ο Χέμουλιν δεν καταλάβαινε από αυτά.
Στεκόταν όρθιος πάνω στη στέγη κι έσκαβε το παχύ στρώμα χιονιού που είχε καθίσει απάνω της, ώσπου τα μάλλινα γάντια του βράχηκαν κι έκαναν τα χέρια του να παγώσουν. Αναζητούσε την καταπακτή στη σκεπή.
«Αυτά τα ξωτικά μόνο κοιμούνται, όλο κοιμούνται! Κι εγώ εδώ έχω ξεπατωθεί μόνο και μόνο επειδή πλησιάζουν Χριστούγεννα», γκρίνιαξε.
Ύστερα από λίγο βρήκε επιτέλους την καταπακτή. Όμως δεν θυμόταν αν άνοιγε προς τα μέσα ή προς τα έξω. Άρχισε να χοροπηδάει πάνω της ρυθμικά. Σε μια στιγμή, η καταπακτή άνοιξε μεμιάς κι ο Χέμουλιν βούτηξε μέσα στην κατασκότεινη τρύπα.

«Λοιπόν αυτό είναι εντελώς αντι–Χεμουλινικό!» φώναξε ο Χέμουλιν μόλις προσγειώθηκε πάνω σ' έναν θεόρατο σωρό από αντικείμενα που η οικογένεια των Μούμιν είχε στοιβάξει στη σοφίτα για την άνοιξη.
Ε ναι. Τώρα ήταν πολύ εκνευρισμένος. Κατέβηκε με θόρυβο τα σκαλιά, άνοιξε την πόρτα με φόρα και έβαλε μια φωνή:
«Έρχονται Χριστούγεννα κι εσείς κοιμάστε! Αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί!».

Ένα ενοχλητικό, παγερό ρεύμα αέρα τρύπωσε στα όνειρα του Μούμιν. Ένας βαθύς αναστεναγμός ακούστηκε μέσα από τα σκεπάσματα. Εκείνη τη στιγμή, το μικρό ξωτικό δεν ζητούσε τίποτε άλλο, παρά μόνο να συνεχίσει τον βαθύ, γλυκό του ύπνο και να ονειρευτεί ηλιόλουστα καλοκαιρινά απογεύματα.

Έλα όμως που δεν μπορούσε! Ο Χέμουλιν είχε αρχίσει να του τραβάει τις κουβέρτες με μανία και να του φωνάζει να ξυπνήσει.

«Ήρθε κιόλας η άνοιξη;» μουρμούρισε το Μούμιν. «Αυτό ήταν; Τέλειωσε ο χειμωνιάτικος ύπνος μας;»

«Η άνοιξη;» είπε ο Χέμουλιν. «Χριστούγεννα έρχονται. Δεν βλέπεις; Χριστούγεννα! Έχω τόσο πολλές δουλειές και σαν να μην έφταναν αυτές, μ' έστειλαν κι εδώ να σας σηκώσω απ' το κρεβάτι σας. Όλοι βιάζονται και τίποτα δεν είναι έτοιμο ακόμα. Σας βαρέθηκα κι εσάς και τον ύπνο σας!» είπε ο Χέμουλιν και ανέβηκε και πάλι με θόρυβο τη σκάλα κι ύστερα εξαφανίστηκε βγαίνοντας από την καταπακτή.

Ένα πρωινό του Δεκέμβρη, η οικογένεια Μούμιν ξυπνά ξαφνικά από τον βαθύ χειμωνιάτικο ύπνο της. Έξω, όλα έχουν αλλάξει. Η Κοιλάδα των Μούμιν έχει σκεπαστεί από ένα μυστηριώδες λευκό πράγμα, όλοι τρέχουν πάνω κάτω με πακέτα και φαγητά, και κανένας δεν φαίνεται να έχει χρόνο να εξηγήσει τι ακριβώς συμβαίνει. Το μόνο σίγουρο είναι ότι κάτι πλησιάζει. Κάτι σπουδαίο. Κάτι μυστηριώδες. Ίσως και λίγο απρόβλεπτο. Το λένε Χριστούγεννα!

Μια τρυφερή και απολαυστικά αστεία ιστορία
από τον μαγικό κόσμο των Μούμιν, βασισμένη στο αγαπημένο διήγημα
της Τούβε Γιάνσον «Το έλατο».

από 3 ετών

ISBN 978-618-232-384-7
Κωδ. μηχ/σης 123305
www.epbooks.gr